

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Tuženici: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Prethodna pitanja

1. Postoji li zadiranje u isključivo pravo proizvođača fonograma na reproduciranje njegovog fonograma iz članka 2. točke (c) Direktive 2001/29/EZ ⁽¹⁾, ako je iz njegovog fonograma preuzeta najmanja zvučna dionica i prenesena na drugi fonogram?
2. Radi li se kod fonograma, koji sadržava najmanju zvučnu dionicu prenesenu iz drugog fonograma, o umnoženom primjerku drugog fonograma u smislu članka 9. stavka 1. točke (b) Direktive 2006/115/EZ ⁽²⁾?
3. Mogu li države članice predvidjeti odredbu, koja, kao i odredba članka 24. stavka 1. UrhG-a, pojašnjava da je područje zaštite isključivog prava proizvođača fonograma na reproduciranje (članak 2. točka (c) Direktive 2001/29/EZ) i distribuciju (članak 9. stavak 1. točka (b) Direktive 2006/115/EZ) njegovog fonograma bitno ograničeno na način da se samostalno autorsko djelo, koje je stvoreno slobodnim korištenjem njegovog fonograma, smije iskorištavati bez njegovog pristanka?
4. Koristi li se djelo ili drugi predmet zaštite u smislu članka 5. stavka 3. točke (d) Direktive 2001/29/EZ u svrhe doslovnog navođenja, ako se ne može razaznati da se koristi djelo treće osobe ili predmet zaštite treće osobe?
5. Je li na temelju odredaba prava Unije o pravu reproduciranja i pravu distribucije proizvođača fonograma (članak 2. točka (c) Direktive 2001/29/EZ i članak 9. stavak 1. točka (b) Direktive 2006/115/EZ) i iznimkama ili ograničenjima tih prava (članak 5. stavci 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ i članak 10. stavak 2. prva rečenica Direktive 2006/115/EZ) u nacionalnom pravu ostavljen prostor za prenošenje?
6. Na koji način treba prilikom određivanja opsega zaštite isključivog prava proizvođača fonograma na reproduciranje (članak 2. točka (c) Direktive 2001/29/EZ) i distribuciju (članak 9. stavak 1. točka (b) Direktive 2006/115/EZ) njegovog fonograma te dosega iznimaka ili ograničenja tih prava (članak 5. stavci 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ i članak 10. stavak 2. prva rečenica Direktive 2006/115/EZ) uzeti u obzir temeljna prava iz Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, SL 2001., L 167., str. 10. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.)

⁽²⁾ Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva, SL 2006., L 376., str. 28. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 17., svezak 1., str. 218.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. kolovoza 2017. uputio Tribunalul Cluj (Rumunjska) – IQ protiv JP-a

(Predmet C-478/17)

(2017/C 347/22)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IQ

Tuženik: JP

Prethodna pitanja

1. Odnosi li se izraz „sudovi države članice koji imaju stvarnu nadležnost” iz članka 15. i na sudove koji su rješavali predmet u prvom stupnju i na drugostupanjske sudove? Važno je znati može li se na temelju članka 15. Uredbe br. 2201/2003 ⁽¹⁾ predmet uputiti sudu koji je primjereniji ako je nadležni sud kojemu je podnesen zahtjev da uputi predmet primjerenijem sudu žalbeni sud, a primjereniji je sud prvostupanjski sud.
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, kako nadležni sud koji upućuje predmet primjerenijem sudu treba postupiti s odlukom donesenom u prvom stupnju.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3. str. 133. i ispravak SL 2014., L 46, str. 22.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. kolovoza 2017. uputio Court of Appeal (Irska) – Neculai Tarola protiv Minister for Social Protection

(Predmet C-483/17)

(2017/C 347/23)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Neculai Tarola

Tuženik u žalbenom postupku: Minister for Social Protection

Prethodna pitanja

Zadržava li građanin druge države članice Europske unije status radnika tijekom najmanje još šest mjeseci u smislu članka 7. stavka 3. točke (c) i članka 7. stavka 1. točke (a) Direktive 2004/38/EZ ⁽¹⁾ koji bi mu omogućio da prima isplate iz socijalne pomoći ili, ovisno o okolnostima, davanja iz sustava socijalne sigurnosti na istoj osnovi, kao da je građanin s boravkom u državi domaćinu, kada nakon prvih dvanaest mjeseci ostvarivanja svojeg prava slobodnog kretanja taj građanin stigne u državu domaćina i radi (bez ugovora na određeno vrijeme) u razdoblju od dva tjedna za što primi plaću i nakon toga nesvojevoljno postane nezaposlen?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158., str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak u SL-u 2016., L 87, str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. kolovoza 2017. uputio Supreme Court of the United Kingdom (Ujedinjena Kraljevina) – Hoteles Piñero Canarias, S.L. protiv Keefea (po skrbniku Eytonu)

(Predmet C-491/17)

(2017/C 347/24)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom